

Č. 10.428.

Zaměstnanci veřejní: Zápočet soudcovského přídavku podle zák. č. 290/24 Sb. do pensijní základny?

(Nález ze dne 19. března 1933 č. 4682.)

Prejudikatura: Srovn. Boh. A 7745/29, 7843/29.

Věc: Dr. Ludvík G. v P. proti ministerstvu spravedlnosti o zařazení soudcovského přídavku podle zák. č. 290/24 Sb. do pensijní základny.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Podle výnosu min. sprav. z 23. srpna 1921 byl st-l rozhodnutím presidenta republiky z 14. srpna 1921, jako rada vrchního soudu s titulem a hodností vicepresidenta krajského soudu dán na trvalý odpočinek, na kterýž odešel dnem 1. října 1921. Výnosem min. sprav. z 8. září 1921 bylo mu povoleno požívatí odpočivné požitky v cizině (v Polsku) s podmínkou, že výplata jich se bude dít v tuzemsku. Podáním z 15. dubna 1925 žádal na základě ustanovení § 6 zák. č. 287/24, aby mu byly povoleny odpočivné požitky podle tohoto zák. Výměrem z 25. září 1925 povolilo min. sprav. v dohodě s min. fin., aby st-li počínajíc od 1. října 1925 byly přiznány výhody, plynoucí ze zák. č. 287/24 na dobu jednoho roku s vyloučením drahotných požitků na členy rodiny. Výnosy z 3. září 1926, z 14. září 1927 a z 17. července 1928 povolilo pak min. sprav. v dohodě s min. fin. výhodu, poskytnutou výnosem z 25. září 1925 st-li vždy do odvolání a nejdéle na dobu jednoho dalšího roku a tedy postupně až do 30. září 1929 a povolilo taktéž v dohodě s min. fin. výnosem z 30. července 1929, aby výhoda ta byla st-li ponechána do odvolání. V důsledku hoření výnosů byly st-li od 1. října 1925 poukazovány odpočivné požitky, upravené podle zák. č. 287/24, a to výslužné ročních 26.010 Kč a doplňovací přídavek ročních 909 Kč a to podle norem zák. č. 394/22.

V podání z 24. května 1929 domáhal se nato st-l, aby mu byly upraveny odpočivné požitky podle zásad nál. Boh. A 7843/29 a aby mu od 1. ledna 1925 byl vpočten do pensijní základny soudcovský přídavek podle zák. č. 290/24 a aby mu nedoplatek za uplynulou dobu byl poukázán.

Žádosti této nevyhovělo presidium vrch. soudu v Brně výměrem z 12. května 1930 a to v podstatě z důvodu, že soudcovský přídavek podle zák. č. 290/24 dlužno posuzovati jako požitek plynoucí z úpravy odpočivných požitků podle zák. č. 287/24, ježto jedině tento zákon ve spojení s platovým zákonem č. 103/26 umožnil, aby na soudcovský přídavek soudců odešedších do výslužby před 1. lednem 1925 při výměře odpočivných požitků byl brán zřetel. Podle § 6 zák. č. 287/24 nepřisluší však výhody plynoucí z úpravy odpočivných požitků podle tohoto zák. osobám, které se trvale nebo dočasně zdržují v cizině. Výjimky může zcela nebo z části povolit ve zvláštních zřetele hodných případech ústřední úřad v dohodě s min. fin. A ježto st-l odešel do výslužby před 1. lednem 1925 a zdržuje se od svého odchodu do výslužby trvale

v cizině, nemá podle cit. ustanovení nároku na vpočtení soudcovského přídatku do pensijní základny a na úpravu z toho vyplývající.

Do výměru toho podal st-l stížnost z 7. června 1930, kterouž zamítl žal. úřad nař. výnosem z důvodu napadeného výměru presidia vrch. soudu v Brně a dodal: Použití § 6 zák. č. 287/24 je na místě a nelze též uznati důvodnou námitku st-lovu, že výhoda zák. č. 287/24 byla mu už povolena. Povolení ono přihlíželo k odpočivným platům, náležejícím st-li podle tehdejšího stavu: soudcovský přídatek podle zák. č. 290/24 nebyl však v platech těch zahrnut, ježto zásadní otázka započítávání soudcovského přídatku do pensijní základny vůbec, speciálně pak u soudců odešedších do výslužby před 1. lednem 1925, byla kladně vyřešena teprve později. Mimo to jest povolující rozhodnutí podle výnosu ze 3. září 1926 a dalších výnosů v téže věci vydaných dáno do odvolání, takže kdykoliv může býti odňato, tím spíše tedy rozsahově omezeno. Nelze se proto rozhodnutí oněch dovolávati.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí vznesené uvážil nss takto:

Stížnost stojí v zásadě na stanovisku, že st-li byly přiznány výhody zák. č. 287/24 výnosem min. sprav. z 25. září 1925 s jedinou výhradou drahotních přídatků pro členy rodiny a to od 1. ledna 1925, a že proto je nezákonným výrok žal. úřadu, odpírající upravití odpočivné požitky st-lovy vpočtením soudcovského přídatku podle zák. č. 290/24. Ve výnosu tom není prý vysloveno, že se výhoda nemá vztahovati na některý zákon, zejména ne na zákon č. 290/24, který v té době byl již v platnosti. Nss neuznal stanovisko stížnosti důvodným.

St-l žádal podáním z 15. dubna 1925, »aby min. sprav. ve shodě s min. fin. povolilo a nařídilo, by mu zaopatřovací požitky byly vyměřeny a vypláceny ve smyslu zák. č. 287/24. Výnosem z 25. září 1925 povolilo výjimečně min. sprav. v dohodě s min. fin., aby st-li počínajíc 1. říjnem 1925 byly přiznány »výhody, plynoucí ze zák. č. 287/24« na dobu jednoho roku s vyloučením drahotních přídatků pro členy rodiny. V této době mohly záležitosti výhody ty zřetelem na ustanovení § 1 odst. 1, §§ 3 a 5 tohoto zák. v tom, že se odpočivné požitky státních úředníků, tudíž i soudců, upravily podle pensijních základen, vyplývajících z aktivních požitků služebních platných dne 1. ledna 1925, že se zvýšila výměra příspěvků na výchovu dětí a že obdrželi uvedení úředníci jednotné drahotní přídatky a přídatky na děti podle zák. č. 394/22. Mohl proto také výnos min. sprav. z 25. září 1925 pojmem »výhody plynoucí ze zák. č. 287/24« rozuměti jenom tato zvýšení pensijních požitků, ovšem pokud z nich určité části sám nevyloučil. Jak nss vyslovil v nál. Boh. A 7745/29, vešlo ustanovení § 5 zák. č. 290/24, kterým se upravují platové poměry soudců z povolání, v platnost se zpětnou účinností k 1. lednu 1925 teprve platovým zákonem č. 103/26, tedy 1. lednem 1926. I když, jak nss vyslovil v nál. Boh. A 7843/29, je při úpravě pensijních požitků ve smyslu § 1 odst. 1 zák. č. 287/24 přihlížeti také k soudcovskému přídatku ve smyslu §§ 3 a 5 zák. č. 290/24, jako součástí aktivních požitků služebních započítatelné do pensijní základny, netvořil přece přídatek ten součást pensijní základny a tedy »výhodu« § 1 zák. č. 287/24 v době vydání uvedeného výnosu min. sprav. z 25. září 1925, neboť v době té nebyl tu ještě platový zákon č. 103/26, který

teprve uvedl § 5 zák. č. 290/24 v účinnost. Nemohl proto cit. výnos min. sprav. z 25. září 1925 přiznati svým zněním výhodu, v níž by obsaženo bylo právo st-lovo také na vpočítání soudcovského přídavku do pensijní základny. Nepřiznal-li výhodu takto kvalifikovanou citovaný výnos z 25. září 1925, nemohly ji zaručovati ani další výnosy žal. úřadu, jimiž byla — jak se v nich doslova praví — »výhoda poskytnutá výnosem z 25. září 1925 ponechána nadále do odvolání, nejdéle na dobu jednoho roku«. Dělo se tak po každé na žádosti st-lovy z 21. června 1926, ze 16. června 1927, z 10. června 1928 a ze 14. června 1929, které podle svého obsahu se domáhaly prostého prodlužování výnosu z 25. září 1925, a ač byly podávány, vyjímajíc prvou již za účinnosti zák. č. 103/26, ani slovem nenaznačovaly, že by st-l měl nárok na to, aby odpočivné požitky jeho byly zvýšeny o soudcovský přídavek resp. aby tento byl vpočten do pensijní základny jeho. Ostatně šlo ve výnosu z 25. září 1925 o výjimku ze zásady zák. č. 287/24, že státní úředník-pensista nemá nárok na výhodu zvýšení pense ve smyslu zák. toho, a sluší proto uvedený výnos vykládati striktně.

Nemá proto stížnost pravdu, má-li za to, že st-l nabyt z konkrétního aktu žal. úřadu nárok na přiznání výhody vpočtení soudcovského přídavku do pensijní základny.

Č. 10.429.

Samospráva okresní. — Řízení správní: * Podle org. zák. č. 125/27 nejsou členové okresního zastupitelstva v této vlastnosti legitimováni k rekursu do usnesení okresního zastupitelstva.

(Nález ze dne 21. března 1933 č. 4372.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 587/20, 2684/23, 6648/27, 9226/31.

V ě c: Ludevít Š. v P. proti zemskému úřadu v Bratislavě o pojmenování okresního fondu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Ve schůzi z 30. prosince 1929 usneslo se okresní zastupitelstvo v Lipt. Sv. Mikuláši, že obec zřídí na podporování chudých žáků fond »Dra Milana H.« v obnose 10.000 Kč. Úroky tohoto fondu mají býti každoročně použity ku podpoře chudých žáků státní zemědělské (hospodářské, hájenské a dřevařské) školy v L. Proti tomuto usnesení podal člen tohoto zastupitelstva Ludvík Š. odvolání k zem. úřadu v Bratislavě, v němž namítal, že usnesení okresního zastupitelstva odporuje zák. č. 126/20 (zákon župní) ve znění zák. č. 125/27 (zákon organisační), poněvadž pojmenováním fondu podle exponované osobnosti politické bylo učiněno usnesení o věci politické, což je nepřípustno.

Výměrem z 15. dubna 1930 odmítl okresní úřad v Lipt. Sv. Mikuláši odvolání to na základě § 78 vl. nař. č. 8/28 pro nepřípustnost, v podstatě z důvodu, že jde o usnesení okresního zastupitelstva v oboru hospodářské působnosti, proti němuž vůbec není přípustný opravný prostředek.